

31998L0071

28.10.1998

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 289/28

**DYREKTYWA 98/71/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 13 października 1998 r.
w sprawie prawnej ochrony wzorów**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189b Traktatu ⁽³⁾, na podstawie wspólnego tekstu zatwierdzonego przez Komitet Pojedynczy dnia 29 lipca 1998 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cele Wspólnoty ustanowione w Traktacie obejmują stworzenie podstaw dla coraz ściślejszego związku między narodami Europy, rozwijanie bliższych stosunków między Państwami Członkowskimi i zagwarantowanie postępu gospodarczego i społecznego Wspólnoty poprzez wspólne działanie zmierzające do zlikwidowania barier dzielących Europę; w tym celu Traktat przewiduje utworzenie rynku wewnętrznego charakteryzującego się zniesieniem przeszkód dla swobodnego przepływu towarów, a także utworzenie systemu gwarantującego, że konkurencja w ramach rynku wewnętrznego nie będzie zakłócana; zbliżanie przepisów prawnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony prawnej wzorów ułatwi realizację tych celów.
- (2) Różnice w prawnej ochronie wzorów istniejące w ustawodawstwie Państw Członkowskich bezpośrednio wpływają na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego w odniesieniu do towarów obejmujących wzory; różnice takie mogą zakłócić konkurencję w ramach rynku wewnętrznego.
- (3) Dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego konieczne jest więc zbliżenie przepisów prawnych Państw Członkowskich dotyczących ochrony wzorów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 345 z 23.12.1993, str. 14 oraz Dz.U. C 142 z 14.5.1996, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 388 z 31.12.1994, str. 9 oraz Dz.U. C 110 z 2.5.1995, str. 12.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 października 1995 r. (Dz.U. C 287 z 30.10.1995, str. 157). Wspólne stanowisko Rady z dnia 17 czerwca 1997 r. (Dz.U. C 237 z 4.8.1997, str. 1). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 1997 r. (Dz.U. C 339 z 10.11.1997, str. 52). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 1998 r. Decyzja Rady z dnia 24 września 1998 r.

(4) Czyniąc tak, należy wziąć pod uwagę rozwiązania i korzyści, jakie wspólnotowy system ochrony wzorów zapewnia przedsiębiorstwom pragnącym nabyć prawa chroniące wzory.

(5) Podjęcie procesu zbliżania ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie wzorów na pełną skalę nie jest konieczne i wystarczy, jeśli zbliżanie ustawodawstwa będzie ograniczone do tych przepisów prawa krajowego, które w sposób najbardziej bezpośredni wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego; postanowienia o sankcjach, środkach zaskarżenia i stosowaniu pozostają w gestii prawa krajowego; cele tego ograniczonego zbliżenia nie mogą być osiągnięte w sposób zadowalający przez Państwa Członkowskie, gdyby działały osobno.

(6) Państwa Członkowskie posiadają swobodę ustalania postanowień w zakresie procedury rejestracji, odnowienia i nieważności praw dotyczących wzorów oraz postanowień dotyczących skutków takiej nieważności.

(7) Niniejsza dyrektywa nie wyłącza, w stosunku do wzorów, stosowania prawa krajowego lub wspólnotowego, które przewidują ochronę inną niż ta, którą nabywają poprzez rejestrację lub publikację jako wzory, to jest legislację odnoszącą się do praw niezarejestrowanych wzorów, znaków towarowych, patentów lub wzorów użytkowych, nieuczciwej konkurencji lub odpowiedzialności cywilnej.

(8) W przypadku braku harmonizacji prawa autorskiego należy ustanowić zasadę kumulowania ochrony według szczególnego prawa o ochronie zarejestrowanych wzorów oraz według prawa autorskiego, pozostawiając Państwom Członkowskim swobodę w ustaleniu zakresu ochrony prawa autorskiego i warunków, zgodnie z którymi ta ochrona jest przyznawana.

(9) Osiągnięcie celów rynku wewnętrznego wymaga, aby warunki otrzymania prawa ochrony zarejestrowanego wzoru były takie same we wszystkich Państwach Członkowskich; w tym celu konieczne jest stworzenie jednolitej definicji pojęcia wzoru i wymagań odnoszących się do nowości i indywidualnego charakteru, które prawa dotyczące zarejestrowanych wzorów muszą spełniać.

- (10) W celu ułatwienia swobodnego przepływu towarów należy zagwarantować, że zarejestrowanie wzorów przyznaje ich posiadaczowi równoważną ochronę we wszystkich Państwach Członkowskich.
- (11) Ochrona przyznana jest posiadaczowi w drodze rejestracji cech wzoru produktu, w całości lub części, które w widoczny sposób są przedstawione we wniosku o rejestrację i które są udostępnione społeczeństwu na drodze publikacji lub konsultacji odpowiednich dokumentów.
- (12) Ochrona przyznana z tytułu rejestracji nie obejmuje tych części składowych, które są niewidoczne podczas normalnego użytkowania produktu lub nie obejmują tych cech danej części, które nie są widoczne podczas jej montowania lub które same przez się nie spełniają wymagań nowości i indywidualnego charakteru; wzór, który z tych powodów został wyłączony spod ochrony, nie jest brany pod uwagę w celu określenia, czy inne cechy wzoru spełniają wymagania przyznania ochrony.
- (13) Określenie charakteru indywidualnego wzoru powinno być oparte na określeniu istnienia wyraźnej różnicy pomiędzy ogólnym wrażeniem, jakie zostało wywarłe na zorientowanym użytkowniku oglądającym wzór, a wrażeniem, jakie wywarła na nim istniejąca całość wzoru, biorąc pod uwagę charakter produktu, do którego odnosi się wzór lub do którego został włączony, w szczególności sektor przemysłowy, do którego należy, oraz stopień swobody projektanta w opracowywaniu wzoru.
- (14) Innowacja technologiczna nie może być powstrzymana przyznaniem prawa ochrony wzoru cechom wyłącznie z tytułu ich funkcji technicznych; jest zrozumiałe, że to nie sprawia, że wzór będzie posiadał jakość estetyczną; tym samym wzajemna wymiennność produktów różnej produkcji nie powinna być naruszona przez rozszerzenie ochrony wzoru na wzór połączeń mechanicznych; cechy wzoru, które z tych powodów nie podlegają przyznaniu ochrony, nie powinny być brane pod uwagę w celu określenia, czy inne cechy wzoru spełniają wymagania służące przyznaniu ochrony.
- (15) Mechaniczne połączenia produktów złożonych mogą jednakże tworzyć ważny element cech innowacyjnych produktów złożonych i przedstawiać główną wartość handlową, i w ten sposób kwalifikować się do przyznania ochrony.
- (16) Zarejestrowanie wzoru nie przyznaje prawa, jeśli wzór jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami; niniejsza dyrektywa nie stanowi o harmonizacji krajowych koncepcji porządku publicznego lub dobrych obyczajów.
- (17) Rzeczą podstawową dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego jest ujednoczenie czasu trwania ochrony przyznanej przez zarejestrowanie wzoru.
- (18) Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają stosowania reguł konkurencji zgodnych z art. 5 i 86 Traktatu.
- (19) Szybkie przyjęcie niniejszej dyrektywy stało się sprawą nagłą dla wielu sektorów przemysłu; całkowite zbliżenie przepisów prawnych Państw Członkowskich dotyczących stosowania wzorów chronionych do celów pozwalających na reperację złożonego produktu w taki sposób, by przywrócić mu oryginalny wygląd, w przypadku kiedy produkt zawierający lub objęty wzorem tworzy część składową złożonego produktu, którego wygląd warunkuje istnienie ochrony wzoru, nie może zostać wprowadzone na obecnym etapie; brak pełnego zbliżenia przepisów prawnych Państw Członkowskich dotyczących korzystania z chronionych wzorów dla takiej naprawy produktów złożonych nie powinien stanowić przeszkody dla zbliżenia tych różnych postanowień krajowych, które w sposób najbardziej bezpośredni wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego; z tego powodu Państwa Członkowskie w tym czasie powinny utrzymać w mocy te postanowienia prawne, które są zgodne z Traktatem i odnoszą się do korzystania ze wzoru części składowej używanej w celu naprawy produktu złożonego w taki sposób, by przywrócić mu wygląd początkowy lub, jeśli wprowadzą one nowe postanowienia odnoszące się do takiego korzystania, cel tych postanowień powinien jedynie odnosić się do liberalizacji rynku tych części; od Państw Członkowskich, które w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy nie zapewniają ochrony wzorów części składowych, nie wymaga się wprowadzenia rejestracji wzorów dla takich części; trzy lata po dniu zastosowania Komisja powinna przedłożyć analizę konsekwencji postanowień niniejszej dyrektywy dla przemysłu wspólnotowego, konsumentów, konkurencji oraz dla funkcjonowania rynku wewnętrznego; w odniesieniu do części składowych produktu złożonego analiza powinna w szczególności rozważyć harmonizację, na podstawie możliwych opcji, łącznie z systemem wynagrodzeń i ograniczonym terminem wyłączności; najpóźniej rok po przedłożeniu swojej analizy Komisja po skonsultowaniu się z najbardziej poszkodowanymi stronami przestawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycję zmian niniejszej dyrektywy, koniecznych dla uzupełnienia rynku wewnętrznego w odniesieniu do części składowych produktów złożonych, i inne zmiany, które uzna za konieczne.

(20) Przepisy przejściowe art. 14 dotyczące wzoru części składowej użytej w celu naprawy produktu złożonego w taki sposób, by przywrócić mu wygląd początkowy, w żadnym wypadku nie należy tłumaczyć jako utrudnienia dla swobodnego przepływu produktu, który tworzy taką część składową.

(21) Merytoryczne podstawy odrzucenia wniosku o rejestrację w Państwach Członkowskich, które dokonują uprzedniej analizy merytorycznej wniosków oraz merytoryczne podstawy unieważnienia praw zarejestrowanych wzorów we wszystkich Państwach Członkowskich, muszą być enumeratywnie wyliczone,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „wzór” oznacza całkowitą lub częściową postać produktu, wynikającą w szczególności z elementów linii, konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury i/lub materiałów samego produktu i/lub jego ornamentacji;
- b) „produkt” oznacza każdy wytwór przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to, między innymi, części przeznaczone do montażu produktu złożonego, opakowania, układu, symboli graficznych i kroju pisma typograficznego, z wyłączeniem jednakże programów komputerowych;
- c) „produkt złożony” oznacza produkt, który składa się z wielu części, które mogą być zastąpione w sposób pozwalający na demontaż i ponowny montaż produktu.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:
 - a) rejestracji wzorów w centralnych instytucjach zajmujących się własnością przemysłową w Państwach Członkowskich;
 - b) rejestracji wzorów w Urzędzie ds. Wzorów Beneluksu;
 - c) rejestracji wzorów przeprowadzonej zgodnie z międzynarodowymi ustaleniami, które mogą być stosowane w Państwie Członkowskim;
 - d) wniosków o zarejestrowanie wzorów przewidzianych w lit. a), b), c).

2. Do celów niniejszej dyrektywy zarejestrowanie wzoru obejmuje także publikację następującą po wpłynięciu wniosku w sprawie wzoru do urzędu własności przemysłowej Państwa Członkowskiego, w którym taka publikacja skutkuje powstaniem praw do wzoru.

Artykuł 3

Warunki ochrony

1. Państwa Członkowskie chronią wzory poprzez rejestrację i zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy przyznają wyłączne prawa ich posiadaczom.
2. Wzór jest chroniony poprzez rejestrację wzoru w zakresie, który odpowiada jego stopniowi nowości i cechom indywidualnym.
3. Wzór włączony do produktu, który stanowi część składową produktu złożonego, jest uznany za nowy jedynie wówczas, gdy posiada cechy indywidualne:
 - a) jeśli część składowa wmontowana do produktu złożonego pozostaje widoczna podczas normalnego stosowania tego drugiego; i
 - b) w stopniu, w jakim widoczne cechy części składowej spełniają swoje wymogi co do nowości i indywidualności.
4. „Normalne stosowanie” w rozumieniu ust. 3 lit. a) oznacza stosowanie przez użytkownika końcowego, wyłączając konserwację, obsługę i naprawę.

Artykuł 4

Wzór uznany jest za nowy, jeśli do dnia złożenia wniosku o zarejestrowanie lub – jeśli wystąpiono o uprzednie pierwszeństwo – do dnia pierwszeństwa, nie przedstawiono publicznie żadnego identycznego wzoru. Wzory uważa się za identyczne, jeśli ich cechy różnią się jedynie w zakresie nieznaczących szczegółów.

Artykuł 5

Charakter indywidualny

1. Wzór uznany jest za posiadający charakter indywidualny, jeśli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na niezorientowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na tym użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie przed dniem przedstawienia wniosku o zarejestrowanie lub dniem uprzedniego pierwszeństwa, jeśli takie zostało przyznane.
2. Dla określenia indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę zakres swobody projektanta w tworzeniu wzoru.

Artykuł 6

Ujawnienie

1. Do celów stosowania art. 4 i 5 wzór uznany jest za udostępniony publicznie, jeśli został opublikowany po zarejestrowaniu lub inaczej, lub wystawiony, zastosowany w handlu lub udostępniony publicznie społeczeństwu w inny sposób, z wyjątkiem przypadku, gdy wydarzenia te w sposób racjonalny nie mogły być znane w toku prowadzenia normalnej działalności zawodowej

w środowisku wyspecjalizowanym w danym sektorze, działającym we Wspólnocie, przed dniem złożenia wniosku o zarejestrowanie lub, jeśli wystąpiono o przyznanie uprzedniego pierwszeństwa, przed dniem pierwszeństwa. Udostępnienie osobie trzeciej wzoru pod wyraźnym lub domniemanym warunkiem zachowania poufności nie może być jedynym powodem uznania wzoru za udostępniony publicznie.

2. Ujawnienie nie jest brane pod uwagę do celów stosowania art. 4 i 5, jeśli wzór, dla którego żąda się ochrony według prawa o wzorze Państwa Członkowskiego, został udostępniony publicznie:

a) przez projektanta, jego następcę prawnego lub osobę trzecią w wyniku dostarczonej jej informacji lub działania podjętego przez projektanta lub jego następcę prawnego; i

b) podczas okresu 12 miesięcy poprzedzającego datę złożenia wniosku lub, jeśli wystąpiono o przyznanie uprzedniego pierwszeństwa, datę pierwszeństwa.

3. Ustęp 2 stosuje się, jeśli wzór został udostępniony publicznie w wyniku nadużycia wobec projektanta lub jego następcy prawnego.

Artykuł 7

Wzory określone przez swoje funkcje techniczne i wzory produktów współdziałających

1. Prawo z rejestracji wzoru nie obejmuje cech wyglądu produktu wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej.

2. Prawo z rejestracji wzoru nie obejmuje cech wyglądu produktu, które muszą być koniecznie odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby umożliwić produktowi, w który włączono wzór lub do którego wzór się odnosi, połączenie mechaniczne lub umieszczenie go w lub wobec innego produktu tak, aby te produkty mogły spełniać swoje funkcje.

3. Bez względu na ust. 2 prawo z rejestracji wzoru, zgodnie z warunkami określonymi w art. 4 i 5, obejmuje wzór służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymiennalnych produktów w ramach systemu modułowego.

Artykuł 8

Wzory sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami

Prawo z rejestracji wzoru nie obejmuje wzoru sprzecznego z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Artykuł 9

Zakres ochrony

1. Zakres ochrony przyznany przez zarejestrowanie wzoru obejmuje każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia.

2. Dla określenia zakresu ochrony należy wziąć pod uwagę zakres swobody projektanta w tworzeniu wzoru.

Artykuł 10

Czas trwania ochrony

Od momentu rejestracji wzór, który spełnia wymagania art. 3 ust. 2, jest chroniony prawem o wzorach podczas jednego lub więcej okresów pięcioletnich, licząc od daty złożenia wniosku. Posiadacz tego prawa może odnowić okres ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat od dnia złożenia wniosku.

Artykuł 11

Nieważność lub odmowa rejestracji

1. Rejestracji odmawia się, a jeśli wzór jest już zarejestrowany, stwierdza się nieważność rejestracji takiego wzoru:

a) jeśli wzór nie jest wzorem w rozumieniu art. 1 lit. a); lub

b) jeśli nie spełnia warunków określonych w art. 3–8; lub

c) jeśli wnioskujący o zarejestrowanie lub posiadacz prawa z rejestracji wzoru nie posiada do niego uprawnień, na mocy prawa Państwa Członkowskiego; lub

d) jeśli wzór nie zgadza się z wcześniejszym wzorem, który został udostępniony publicznie po dacie złożenia wniosku lub, jeśli wystąpiono o przyznanie uprzedniego pierwszeństwa, po dacie pierwszeństwa, oraz który jest chroniony od daty wcześniejszej od wskazanej w rejestracji wzoru wspólnotowego lub przez złożenie wniosku o rejestrację wzoru wspólnotowego, lub przez rejestrację wzoru w Państwie Członkowskim, którego to dotyczy, lub przez złożenie wniosku o przyznanie takiego prawa.

2. Każde Państwo Członkowskie może zastosować odmowę rejestracji wzoru lub, jeśli wzór został zarejestrowany, jego unieważnienie:

a) jeśli odróżniający znak jest użyty w kolejnych wzorach, a prawo wspólnotowe lub ustawodawstwo odnośnego Państwa Członkowskiego dotyczące znaku przyznaje także właścicielowi znaku prawo zakazania jego stosowania; lub

- b) jeśli wzór stanowi nieuprawnione użycie dzieła chronionego przez prawo autorskie Państwa Członkowskiego; lub
- c) jeśli wzór stanowi niewłaściwe użycie któregokolwiek elementu wymienionego w art. 6 bis Konwencji Paryskiej o Ochronie Własności Przemysłowej lub znaków, symboli i godeł innych niż te objęte art. 6 bis wspomnianej Konwencji, które stanowią szczególny interes publiczny Państwa Członkowskiego.

3. Podstawa prawna przewidziana w ust. 1 lit. c) może być przywołana jedynie przez osobę uprawnioną do prawa z rejestracji wzoru zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego.

4. Podstawy prawne przewidziane w ust. 1 lit. d) oraz w ust. 2 lit. a) i b) mogą być powoływane jedynie przez wnioskodawcę lub osobę, której przysługuje przeciwne prawo.

5. Podstawa prawna przewidziana w ust. 2 lit. c) może być przywołana jedynie przez osobę lub jednostkę, której dotyczy użycie.

6. Ustępy 4 i 5 pozostają bez uszczerbku dla swobody Państw Członkowskich w zapewnianiu, że podstawy przewidziane w ust. 1 lit. d) i ust. 2 lit. c) mogą być przywołane przez kompetentne władze Państw Członkowskich z ich inicjatywy.

7. W przypadku gdy dla wzoru odmówiono rejestracji lub rejestracja wzoru została unieważniona zgodnie z ust. 1 lit. b) lub ust. 2, wzór może być zarejestrowany lub rejestracja może zostać zachowana w zmienionej formie, jeśli w tej formie spełnia warunki ochrony i zachowana jest tożsamość wzoru. Rejestracja lub zachowanie w zmienionej formie może zawierać rejestrację, której towarzyszy częściowe zrzeczenie się prawa lub wpisanie do rejestru wzorów orzeczenia sądowego o częściowej nieważności rejestracji wzoru.

8. Każde Państwo Członkowskie może postanowić, że w drodze odstępstwa od ust. 1–7 podstawy odmowy rejestracji lub unieważnienia, obowiązujące w tym państwie przed dniem wejścia w życie przepisów niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy, są stosowane w stosunku do wniosków o rejestrację wzoru, które zostały sporządzone przed tą datą i prowadzących do rejestracji.

9. Nieważność prawa z rejestracji wzoru może być stwierdzona nawet po dacie wygaśnięcia prawa lub jego zrzeczenia się.

Artykuł 12

Prawa wynikające z rejestracji wzoru

1. Rejestracja wzoru przyznaje jego posiadaczowi wyłączne prawo użytkowania i chroni przed użytkowaniem przez strony trzecie, które nie mają jego zgody. Wymienione wcześniej użytkowanie obejmuje w szczególności wytwarzanie, oferowanie,

wprowadzanie na rynek, przywóz, wywóz lub używanie produktu, do który włączono lub do którego odnosi się wzór, lub magazynowanie takiego produktu w tych celach.

2. W przypadku kiedy zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego nie można zapobiec działaniom określonym w ust. 1 przed dniem, w którym przepisy niezbędne dla wykonania niniejszej dyrektywy wejdą w życie, prawa wynikające z rejestracji wzoru nie mogą być przywołane w celu zapobieżenia kontynuacji takich działań przez osobę, która rozpoczęła takie działanie przed tą datą.

Artykuł 13

Ograniczenie praw wynikających z rejestracji wzoru

1. Prawa wynikające z rejestracji wzoru nie wygasają ze względu na:

a) działania podejmowane w celach prywatnych i niehandlowych;

b) działania podejmowane do celów eksperymentalnych;

c) działania powielania do celów cytowania lub nauczania, pod warunkiem że działania te są zgodne z praktyką uczciwego handlu i nadmiernie nie naruszają normalnego użytkowania wzoru i z podaniem źródła.

2. Ponadto prawa wynikające z rejestracji wzoru nie są wykonywane w odniesieniu do:

a) sprzętu na statkach i samolotach zarejestrowanych w innym państwie, kiedy ten przejściowo znajdzie się na terytorium Państwa Członkowskiego;

b) przywozu do Państwa Członkowskiego części zamiennych i wyposażenia w celu naprawy tego statku;

c) wykonania napraw na takim statku.

Artykuł 14

Przepisy przejściowe

Aż do dnia przyjęcia wprowadzonych zmian do niniejszej dyrektywy, na wniosek Komisji, zgodnie z przepisami art. 18, Państwa Członkowskie utrzymują w mocy istniejące przepisy prawa krajowego odnoszące się do użytkowania wzoru części składowej stosowanej do naprawy produktu złożonego w taki sposób, by przywrócić mu jego wygląd początkowy, i wprowadzają zmiany do tych przepisów, jedynie jeśli celem jest liberalizowanie rynku tych części.

Artykuł 15

Wyczerpanie praw

Uprawnienia wynikające z rejestracji wzoru nie obejmują działań odnoszących się do produktu, w który włączono wzór lub do którego odnosi się wzór objęty ochroną, jeśli produkt został wprowadzony na rynek Wspólnoty przez uprawnionego z rejestracji wzoru lub za jego zgodą.

Artykuł 16

Stosunek do innych form ochrony

Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają jakichkolwiek przepisów prawa wspólnotowego lub prawa odnośnego Państwa Członkowskiego odnoszących się do niezarejestrowanych wzorów, znaków towarowych lub innych znaków wyróżniających, patentów i wzorów użytkowych, znaków drukarskich, w zakresie odpowiedzialności cywilnej lub nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 17

Stosunek do prawa autorskiego

Wzór, chroniony prawem z rejestracji lub prawem Państwa Członkowskiego, zgodnie z niniejszą dyrektywą, korzysta również z ochrony przewidzianej przez prawo autorskie tego Państwa Członkowskiego od dnia stworzenia wzoru lub jego utrwalenia w dowolnej formie. Zakres i warunki, zgodnie z którymi taka ochrona jest przyznana, łącznie z poziomem wymaganej oryginalności, są określane przez Państwo Członkowskie.

Artykuł 18

Rewizja

Trzy lata po dacie transpozycji określonej w art. 19 Komisja przedkłada analizę konsekwencji przepisów niniejszej dyrektywy dla przemysłu Wspólnoty, zwłaszcza dla sektorów przemysłowych najbardziej dotkniętych, w szczególności dla producentów produktów złożonych i części składowych, dla

konsumentów, konkurencji i dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Najpóźniej rok potem Komisja składa do Parlamentu Europejskiego i Rady propozycje zmian niniejszej dyrektywy koniecznych dla utworzenia rynku wewnętrznego w odniesieniu do części składowych produktów złożonych oraz innych zmian, które uzna za konieczne w świetle swoich konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Artykuł 19

Wprowadzenie w życie

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, przed dniem 28 października 2003 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia dokonywane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 października 1998 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. EINEM

Przewodniczący